

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. april 2008
Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2008-150-0648
Dok.: ANS42675

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 478 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. marts 2008.

Lene Espersen

/

Lene Volke Roesen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 478 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Udarbejdes der statistik for responstiden på 114-opkald, og er der målsætninger for responstid, og hvordan forholder ministeren sig til fremover at udarbejde statistik for responstiden for 114-opkald, såfremt en sådan ikke i en eller anden udstrækning eksisterer, jf. forlydender om, at der kan gå endog meget lang tid, før politiet kommer frem til f.eks. et ikke-igangværende indbrud?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet følgende udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil der henvises:

”1. Det fremgår af udmøntningsplanen for flerårsaftalen for politiet og anklagemyndigheden 2007-2010, at politiet skal have fokus på ensartede korte responstider for hele landet.

Politikredsens responstider for *hastende* opgaver er det væsentligste borgerrelaterede mål for politiets beredskab, og en prioritering heraf er et meget væsentligt element i politireformen og i politiets flerårsaftale for 2007-2010. På den baggrund har Rigspolitiet siden 4. kvartal 2006 målt politikredsens gennemsnitlige responstider på alarm 112-opkald til de politibetjente alarmcentraler.

Responstiden omfatter den tid, der går, fra politiet modtager alarmopkaldet, og til politipatruljen er fremme på gerningsstedet. Der foretages responstidsmålinger på følgende hastende politiopgaver:

- overfald/slagsmål
- husspektakler
- spirituskørsel
- røveri
- igangværende indbrud
- andet, herunder hærværk og andre politirelaterede opgaver.

Responstiderne på alarm 112-opkald offentliggøres kvartalsvis på www.politi.dk. Det kan oplyses, at responstiden i 4. kvartal 2006 gennemsnitligt var 10,56 minutter og i 2007 10,29 minutter.

2. Sideløbende med implementeringen af politireformen er det en målsætning at lette borgernes telefoniske kontakt til politiet. Borgerne kan nu ringe til politiet på enten de kendte 1448-numre eller på et nyt landsdækkende servicenummer, som er 114.

Borgere, som foretager et 114 telefonopkald, bliver betjent af den politikreds, hvorfra opkaldet bliver foretaget.

Der bliver ikke foretaget kontinuerlige målinger af ventetiderne for de forskellige typer af telefonopkald til politiet, men der bliver periodevist foretaget måling af antallet af opkald til politiet for at sikre en passende personaledimensionering på området.

Rigspolitiet har i øvrigt iværksat et projekt med det mål at forbedre politiets telefonbetjening og dermed lette borgernes kontakt til politiet.”

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at Visionsudvalget vedrørende fremtidens politi i 2004 gennemførte en spørgeskemaundersøgelse, hvor Socialforskningsinstituttet interviewede mere end 4.000 repræsentativt udvalgte personer (borgerundersøgelsen).

Borgerundersøgelsen viste bl.a. følgende statistisk signifikante resultater i forhold til borgernes prioritering af politiets opgaver med hensyn til udrykning og assistance, jf. side 38 f i Visionsudvalgets rapport ”Fremtidens Politi” (2005):

”2.2.6. Udrykning og assistance

Det er generelt borgernes klare holdning, at det er vigtigst, at politiet rykker hurtigt ud, hvis et indbrud er i gang i en bolig, eller der er sket en trafikulykke med personskaade. Begge disse situationer er kendetegnet ved, at hurtig udrykning kan have afgørende skadereducerende effekt. Det bemærkes, at der ikke er spurgt til udrykning og assistance i situationer, hvor prioriteringen synes at give sig selv, fordi der er risiko for eller er sket overgreb på enkeltpersoners liv og helbred – f.eks. vold, voldtægt og drab.

En del lavere prioriteret er herefter udrykning til tyverialarmer både i boliger og virksomheder samt til butikstyverier. Endnu lavere prioriteret er udrykning til boliger, hvor et indbrud *har* fundet sted.

Allerlavest prioriterer borgerne politiets udrykning ved henvendelser om støj eller lignende i nabolaget samt til trafikulykker, hvor der kun er sket materiel skade.

Ved den generelle vægtning af politiets opgaver på dette område skal det fremhæves, at borgerne generelt prioriterer de situationer, hvor der har været indbrud, væsentligt lavere end situationer, hvor et indbrud stadig formodes at være i gang. Det samme gælder, hvor en tyverialarm er i gang i en bolig eller virksomhed - formentlig ud fra en forventning om, at

gerningsmanden i så fald allerede er flygtet fra gerningsstedet.

Borgerne skelner altså klart mellem, om hurtig udrykning kan føre til, at gerningsmanden pågribes, eller om gerningsmanden realistisk set allerede er væk. Det må således konstateres, at borgerne ikke tillægger politiets hurtige tilstedekomst væsentlig betydning for tryghedsfølelsen, når gerningsmanden er væk.

Borgerne har gennemgående forståelse for, at politiet først kan rykke senere ud, når der har været indbrud. Dog er det vigtigt for borgerne at opleve, at politiet tager deres situation alvorligt og orienterer om, hvornår politiet så kan komme, jf. nedenfor i afsnit 2.3.3.”

Jeg finder på den baggrund ikke behov for at anmode Rigspolitiet om at føre statistik på den politimæssige disponering på 114 - opkald.